

Malos y cobardes

Per EloiA el dv., 07/09/2007 - 09:00

Celtas Cortos

-

En estos días inciertos

Lletra original

¿Quiénes han llenado los mares de pobredumbre? ¿Quiénes han volado con sus bombas mi jardín? ¿Quién ha disparado contra niños indefensos? ¿Quién ha destrozado toda ilusión por vivir? ¿Quiénes han cambiado la sonrisa por el llanto? ¿Quiénes han matado al niño que llevo en mí? ¿Quién ha matado animales indefensos? ¿Quién ha disfrutado haciendo a otros sufrir? Malos y cobardes, malos y cobardes. Rompen ilusiones y son insaciables. Malos y cobardes, malos y cobardes. No serán felices y ellos bien lo saben. ¿Quiénes han violado a los derechos humanos? ¿Quiénes han torcido mi camino junto a ti? ¿Quién ha atropellado la vida de Mururoa? ¿Quién ha torturado del uno al otro confín? ¿Quiénes han robado a los pobres de su tierra? ¿Quiénes han llenado con dinero su existir? ¿Quién ha incendiado los bosques de medio mundo? ¿Quién ha marginado al emigrante infeliz? Malos y cobardes, malos y cobardes. Rompen ilusiones y son insaciables. Malos y cobardes, malos y cobardes. No serán felices y ellos bien lo saben.

Lletra traduïda

mirant el camp contrari

La vida és com un partit de futbol... en quin camp vols jugar? Quina és la teva samarreta?... Al tanto!, escull bé doncs, encara que no t'ho sembli, el partit ja està guanyat:

»Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: »--Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. »Llavors els justos li respondran: »--Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? »El rei els respondrà: »--Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu. »Després dirà als de la seva esquerra: »--Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam, i no em donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure; era foraster, i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar. »Llavors ells li respondran: »--Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assedegat, foraster o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir? »Ell els contestarà: »--Us ho asseguro: tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi. (Mt 25, 31-46)
